

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๓๔/๒๕๕๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗ /๒๕๕๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

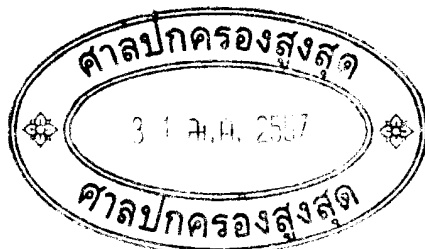
ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๑ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง { พันจ่าอากาศเอก วิทยา เพิ่มผล ผู้ฟ้องคดี
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาгод ที่ ๑
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครนายก ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำ
ที่ ๖๐๔/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๑๒๘๑/๒๕๕๓ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)
คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเรียกให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
จังหวัดนครนายกเข้ามาเป็นคู่กรณีร่วมฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๗๘ แห่งระเบียบ
ของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓
และมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยกำหนดให้
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาгодเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะกรรมการพนักงาน
ส่วนตำบลจังหวัดนครนายกเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า...

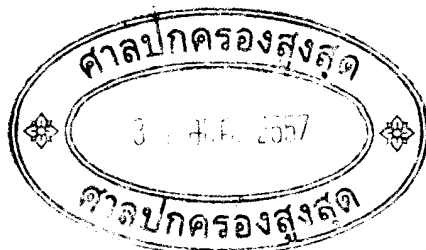
ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเคยรับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๔) สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ขณะรับราชการในตำแหน่งดังกล่าว ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย กรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล บางปลากด (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๔) อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ได้รับ แต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้างแต่ไม่ได้ออกไปตรวจสอบความถูกต้องโครงการก่อสร้าง ตามแบบแปลนที่กำหนดจำนวน ๔ โครงการ ดังนี้ ๑. โครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้า คอนกรีต หมู่ที่ ๗ ๒. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ ๓. โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำทิ้ง หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ และ ๔. โครงการซ่อมแซมถนนหมู่ที่ ๖ โดยอำเภอองครักษ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และจังหวัดนครนายกได้ส่งสำเนารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง ให้จังหวัดสระบุรี เพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ต่อมา อำเภอหนองโดนได้ส่งรายงาน การสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวให้อำเภอแก่งคอย เพื่อให้อำเภอแก่งคอยแจ้งประธาน กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดี ในขณะนั้นให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๗๑/๒๕๔๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด อำเภอองครักษ์ และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน มีความผิดฐานไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ ของทางราชการตามข้อ ๕ และไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ของทางราชการตามข้อ ๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสระบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๕ อันเป็นความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ควรได้รับโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ตามข้อ ๖๙ ของประกาศดังกล่าว ต่อมา องค์การบริหารส่วนตำบลชะอมได้มีคำสั่ง ที่ ๙๗/๒๕๔๖ เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิด วินัยในกรณีได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้าง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลบางปลากด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก โดยไม่ได้ออกไปตรวจสอบ ความถูกต้องโครงการก่อสร้างตามแบบแปลนที่กำหนด จำนวน ๔ โครงการ จึงลงโทษ

/ตัดเงินเดือน...

ตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน โดยให้มีผลตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับโทษตามคำสั่งดังกล่าวแล้ว และเรื่องได้ยุติลงแล้ว แต่ภายหลังจากนั้นในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด (นักบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๖) สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เนื่องจากเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในฐานะกรรมการตรวจรับพัสดุ และกรรมการตรวจการจ้าง โครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีต หมู่ที่ ๗ และในฐานะกรรมการตรวจรับพัสดุ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๔ และมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวจากการปิดประกาศที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรดเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แล้ว

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ การแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน

/หรือวิธีการ...

หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ เนื่องจากไม่มีการเปิดเผยให้แจ้งชัดถึงมติที่เห็นชอบ ให้ใส่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และรายงานการประชุมไม่มีรายละเอียดของผู้เข้าร่วมประชุม ไม่มีเรื่องเห็นชอบให้ใส่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ อีกทั้งเลขที่คำสั่งดังกล่าวได้ถูกยกเลิกแล้ว และไม่ได้อยู่ในสารบบคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาแดดชัย ผู้ฟ้องคดี จึงแจ้งความไว้เป็นหลักฐานที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ลงเวลาปฏิบัติราชการจนถึงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่มีโอกาสได้ลงนามในคำสั่งดังกล่าวเพื่อให้ทุกคนทราบแต่อย่างใด ทั้งคำสั่งดังกล่าวยังเป็นการลงโทษทางวินัยสองครั้งในความผิดเดียวกัน โดยผู้ฟ้องคดีเคยถูกลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ อันเนื่องมาจากการกระทำที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้เป็นมูลเหตุในการออกคำสั่งใส่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการแล้ว ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป โดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว บัญญัติว่า ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัย ในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยถูกลงโทษ หรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ และมาตรา ๖ บัญญัติว่า บรรดาผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ อันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อน หรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้นๆ ต่อไป ดังนั้น การลงโทษตามคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ จึงต้องยุติไป และถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกลงโทษ ในกรณีดังกล่าว แม้ว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) จะชี้มูลความผิดก็ไม่สามารถลงโทษได้อีก เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ใช่ผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่สามารถนำเหตุดังกล่าวมาดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีต่อไปได้ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาแดดชัย ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ใส่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖

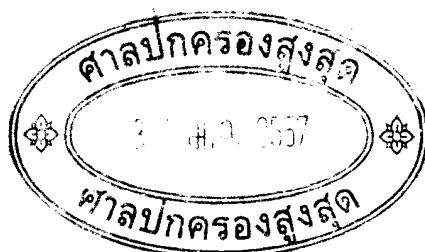
/พฤศจิกายน...

พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยระเบียบงานสารบรรณและไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอในเหตุฉุกเฉิน ฉบับไม่ลงวันที่ ต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยยื่นมาพร้อมกับคำฟ้อง ขอให้ศาลมีคำสั่งระงับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งลงโทษทางวินัย โดยไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยอ้างว่าหากผู้ฟ้องคดีชนะคดีจะทำให้เกิดความเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการในตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งยกคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลมีคำสั่งคำขอในเหตุฉุกเฉิน โดยเห็นว่า คำขอของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณียังไม่ถือว่ามีเหตุฉุกเฉิน และมีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี โดยเห็นว่า คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อันเป็นประเด็นสำคัญแห่งคดีที่ศาลจะต้องพิจารณาและวินิจฉัยภายหลังจากได้รับฟังข้อเท็จจริงจากคู่กรณีทุกฝ่ายแล้ว คำขอของผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีเหตุผลเพียงพออันควรได้รับการพิจารณา

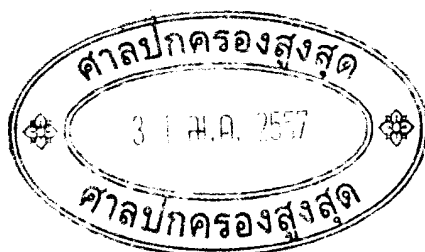
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า เนื่องจากมีบุคคลร้องเรียนการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรดว่าดำเนินการก่อสร้างโครงการก่อสร้างสะพานคอนกรีต (คนเดิน) หมู่ที่ ๗ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำทิ้ง หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ และโครงการซ่อมแซมถนน หมู่ที่ ๖ ไม่เป็นไปตามแบบ อำเภอองครักษ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏว่ามีผู้อยู่ในข่ายกระทำผิดรวมทั้งสิ้น ๗ คน ในจำนวนนี้มีผู้ฟ้องคดีซึ่งในขณะนั้นได้ออน (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดน อำเภอหนองโดน จังหวัดสระบุรี รวมอยู่ด้วย อำเภอองครักษ์จึงมีหนังสือ ที่ นย ๐๔๑๘/๗๔๒ เรื่อง การดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ขอให้จังหวัดนครนายกส่งเรื่องการดำเนินการทางวินัยรายผู้ฟ้องคดีให้จังหวัดสระบุรี เพื่อแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีดำเนินการต่อไป จังหวัดนครนายกจึงมีหนังสือ ลับ ที่ นย ๐๐๑๘/๔๕ เรื่อง การดำเนินการทางวินัยของพนักงานส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ส่งสำเนารายงานการสอบข้อเท็จจริงให้จังหวัดสระบุรี เพื่อส่งให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดนดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น ได้มีคำสั่ง

/องค์การบริหาร...

องค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี โดยตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้างเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ไม่ได้ออกไปตรวจสอบความถูกต้องของโครงการก่อสร้างตามแบบแปลนที่กำหนด จำนวน ๔ โครงการดังกล่าว

ต่อมา ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีโอน (ย้าย) กลับมาดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๔/๔๒๖๘ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนผู้ฟ้องคดีกรณีทำหน้าที่กรรมการตรวจรับพัสดุและกรรมการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างทางเดินเท้าคอนกรีต หมู่ที่ ๗ และกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทางเข้า หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการไว้พิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ และมาตรา ๖ และมีมูลความผิดทางอาญาฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต และฐานจัดทำและรับรองเอกสารอันเป็นเท็จตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเป็นการกระทำความผิดต่างวาระตามมาตรา ๘๑ แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดประกอบบทบัญญัติมาตรา ๙๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และบันทึกของคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามเรื่องเสร็จที่ ๓๒/๒๕๔๗ แล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ และมาตรา ๖ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ และมาตรา ๖ ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ แจ้งตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว.๒๓๔ เรื่อง ขอรื้อปรับมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ลับ ส่วนมาก ที่ นย ๗๔๒๐๑/๓ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๐ ส่งรายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตลอดจนความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้นายอำเภอองค์กรักษ์เพื่อประกอบการพิจารณาขอความเห็นชอบในการลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๕ และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๗๐ วรรคสอง ประกอบข้อ ๑๗๒ ต่อมา อำเภอองค์กรักษ์มีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๓๑.๗/๑๓ เรื่อง ขอให้พิจารณาลงโทษทางวินัย ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ แล้วมีมติเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

/และฐานปฏิบัติ...

และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบราชการ
มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออก
จากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีจากราชการตามมติ
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป และแจ้งคำสั่งดังกล่าว
ให้ผู้ฟ้องคดีทราบทางไปรษณีย์ตอบรับภายในประเทศ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐
และโดยวิธีปิดหนังสือหรือคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำงานนั้น
คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ต่อหน้าพนักงานที่เป็นพยาน เมื่อวันที่ ๑๙
พฤศจิกายน ๒๕๕๐ พร้อมกับมีหนังสือ ลับ ที่ นย ๗๔๒๐๑/๕ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย
ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งการพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีให้ประธานกรรมการ
ป.ป.ช. ทราบ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า การที่องค์การบริหารส่วนตำบลชะอมมีคำสั่งองค์การ
บริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน
๒๕๔๖ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ตามที่จังหวัดนครนายก
ได้ส่งรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของอำเภอองค์กรฯ ให้จังหวัดสระบุรีดำเนินการให้
หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีพิจารณาโทษทางวินัยนั้น เป็นการปฏิบัติราชการในการ
บริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงาน
บุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ถือเป็นคนละส่วนกับกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ดำเนินการไต่สวนและพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นการดำเนินการตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
และกรณีดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการพิจารณาโทษที่ซ้ำซ้อน ทั้งนี้โดยเทียบเคียงความเห็น
ของคณะกรรมการกฤษฎีกาตามเรื่องเสร็จที่ ๓๒/๒๕๔๗ เรื่อง การพิจารณาโทษทางวินัย
พนักงานเทศบาล ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่าการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ได้ดำเนินการไต่สวนและพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่พนักงานเทศบาลที่ถูกลงโทษทางวินัย
ตามระเบียบบริหารงานบุคคลของบุคคลนั้นๆ ไปก่อนหน้าแล้ว เป็นการดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มิใช่เป็นการใช้อำนาจ

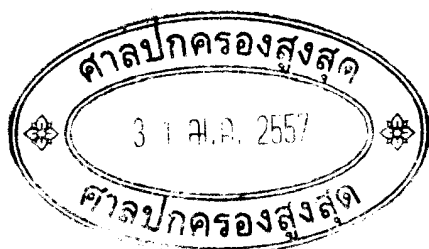
/ตามพระราชบัญญัติ...

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และไม่อาจถือว่าเป็นการพิจารณาโทษที่ซ้ำซ้อนแต่อย่างใด

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีการเปิดเผยให้แจ้งชัดถึงมติที่เห็นชอบให้ไล่ออกจากราชการ ทั้งรายงานการประชุมไม่มีรายละเอียดของผู้เข้าร่วมประชุม และไม่มีเรื่องเห็นชอบให้ไล่ออกจากราชการ นั้น เห็นว่า การแจ้งมติดังกล่าวถูกต้อง และชอบด้วยระเบียบกฎหมายแล้ว โดยแจ้งผ่านจังหวัด อ่างเภอ ไปยังหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีตามลำดับชั้นการกำกับดูแล ส่วนที่อ้างว่ารายงานการประชุมไม่มีรายละเอียดของผู้เข้าร่วมประชุมและความเห็นของคณะกรรมการแต่ละคนนั้น เป็นเพียงรายละเอียดและเรื่องลับในที่ประชุมขององค์กร ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีต้องการทราบข้อมูลดังกล่าวก็สามารถยื่นคำร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงเลื่อนลอยปราศจากหลักฐานอ้างอิง

ส่วนข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาเกด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการไม่มีอยู่ในสารบบคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาเกด และผู้ฟ้องคดีได้ทราบคำสั่งดังกล่าวจากการปิดประกาศ องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาเกด เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นั้น เห็นว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาเกด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามขั้นตอนและชอบด้วยกฎหมายแล้ว และผู้ลงนามในคำสั่งดังกล่าวก็เป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย และคำสั่งมีผลทันทีตามวันที่ระบุในคำสั่ง ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกล่าวอ้างอย่างเลื่อนลอยและไม่มีเหตุผล นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังมีพฤติกรรมที่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับโดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๗๑ ซึ่งให้ถือว่าผู้รับคำสั่งได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเวลา ๗ วัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีการส่งภายในประเทศ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมรับ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงปิดคำสั่งลงโทษดังกล่าวไว้ที่ป้ายปิดประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาเกด เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

/สำหรับ...

สำหรับข้อกล่าวอ้างที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับผลการล้างมลทินตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจากได้ถูกลงโทษทางวินัยตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ และได้ยุติเรื่องไปแล้วนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่กรณีของผู้ฟ้องคดีถูกไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการลงโทษให้ไล่ออกไปก่อนวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ผู้ฟ้องคดีจะได้รับผลประการใดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นคนละกรณีกับประเด็นที่ว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาจืด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ลงโทษทางวินัยไล่ออกจากราชการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ประกอบกับในมูลคดีความผิดเรื่องนี้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว และสำนักงานอัยการสูงสุดส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการจังหวัดนครนายกดำเนินการฟ้องร้องคดีอาญาแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๖๑๙/๒๕๕๑ และคดีหมายเลขดำที่ ๖๖๔/๒๕๕๑ ของศาลจังหวัดนครนายก ซึ่งต่อมาศาลได้ร่วมพิจารณาเป็นคดีเดียวกัน และได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ส่วนผู้ฟ้องคดีหลบหนีไม่ได้ตัวมาฟ้องในครั้งแรก ต่อมา เมื่อศาลออกหมายจับและจับตัวผู้ฟ้องคดีมาได้ พนักงานอัยการจังหวัดนครนายกจึงเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๗๗๗/๒๕๕๑ ของศาลจังหวัดนครนายก

ด้วยเหตุผลตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวแล้ว ย่อมเห็นได้ว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการออกไปโดยชอบด้วยกฎหมายทุกประการแล้ว ข้อกล่าวอ้างตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้ ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นขอส่งเอกสารรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑

/ที่มีมติให้...

ที่มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยโดยใส่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เพื่อประกอบการพิจารณาของศาล และชี้แจงว่าเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอลงเวลาเย็นคำให้การต่อศาล ก็เพื่อต้องการกลับแก้งผู้ฟ้องคดีไม่ให้กลับเข้ารับราชการ และประวิงเวลาไม่ให้ศาลปกครองตัดสินคดี เพื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้กระทำการทุจริต ในระหว่างรอการตัดสินคดีของศาล ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะหมดวาระการดำรงตำแหน่ง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษใส่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการนั้น เป็นเพราะต้องการฉวยโอกาสลงโทษใส่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการจากการที่ผู้ฟ้องคดีมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อไม่ให้ความผิด โยงไปถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะที่นั้น เนื่องจาก ๑ ใน ๒ โครงการก่อสร้างที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ผู้ฟ้องคดีเกี่ยวข้องกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลบางปลากรดและเป็นผู้รับช่วงงานตามโครงการก่อสร้างสะพานเดินเท้า หมู่ที่ ๗ จากบริษัท ประกอบพรเซอร์วิส จำกัด โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำงานทุจริตไม่เป็นไปตามแบบ หลักฐาน จึงตั้งใจลงโทษใส่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการด้วยความเร่งรีบเพื่อตัดตอนก่อนที่ พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ จะประกาศใช้ ผู้ฟ้องคดีเคยถูกลงโทษทางวินัย ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ มาแล้ว ซึ่งโครงการที่เป็นเหตุนำมาใช้ลงโทษมีผลเป็นอันยุติแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังนำ โครงการเดียวกันนั้นมาใช้ออกคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีซ้ำอีก ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดี ได้รับการล้างมลทินสำหรับการลงโทษตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๕ ที่บัญญัติว่า ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษ ทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้น มิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ นอกจากนั้น ในขณะที่พระราชบัญญัติดังกล่าว มีผลใช้บังคับอยู่ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐

/ลงวันที่ ๑๖...

ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงยังไม่มีผลเพราะอยู่ในระยะเวลาการอุทธรณ์ เมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยมีผลให้ล้างมลทินผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ที่ลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีในกรณีเดียวกันนี้ ดังนั้น จึงไม่มีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะนำมาพิจารณาโทษทางวินัยของผู้ฟ้องคดีอีกต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะดำเนินการลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีในเรื่องดังกล่าวอีกไม่ได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเจตนาทุจริต ซึ่งนายกนก จันทนเทศ ผู้ร้องเรียนกล่าวหาได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ยืนยันความบริสุทธิ์ของผู้ฟ้องคดีว่าเป็นผู้ที่ไม่ได้ทำการทุจริตและไม่ได้รับเงินแม้แต่บาทเดียว อีกทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจอ้างความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาลงโทษผู้ฟ้องคดีเป็นครั้งที่สองได้ตามหลักการกระทำเดียวไม่อาจถูกลงโทษสองครั้ง (Non Bis In Idem) หรือบุคคลย่อมไม่ถูกดำเนินคดีซ้ำในการกระทำอันเดียวกัน (Double Jeopardy) ซึ่งเป็นหลักกฎหมายทั่วไปที่อยู่ในขอบเขตของกฎหมายอาญาและนำมาใช้กับการพิจารณาโทษทางวินัยด้วย ทั้งหลักนี้ยังเป็นหลักที่ได้รับการยอมรับโดยสากลภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติและเป็นหลักที่ระบบราชการไทยให้การยอมรับมาโดยตลอด จึงเป็นหลักที่ศาลต้องนำมาใช้แม้จะไม่มีกฎหมายลายลักษณ์อักษรกำหนดไว้ นอกจากนี้ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่อ้างความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าสามารถลงโทษได้ไม่ซ้ำซ้อน เพราะอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นอำนาจเด็ดขาด นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นความเห็นที่ไม่ได้คำนึงถึงหลักความยุติธรรม ส่วนข้ออ้างคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๔๖ นั้น แม้ในการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญจะชี้ขาดว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลเด็ดขาดต้องปฏิบัติตามฐานความผิด แต่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้ชี้ขาดว่าลงโทษซ้ำซ้อนได้ คำวินิจฉัยดังกล่าวจึงไม่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ซึ่งเป็นเรื่องการลงโทษซ้ำซ้อนกัน ส่วนกรณีที่พนักงานอัยการจังหวัดนครนายกเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลยในคดีอาญาของศาลจังหวัดนครนายกนั้น เป็นกรณีที่ต้องว่ากล่าวกันต่างหากจากความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคดีนี้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมมีสาระทำนองเดียวกับคำให้การที่ยื่นไว้ต่อศาลแล้วและเห็นว่า ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่ง

/เป็นสมาชิก...

เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรดและเป็นผู้รับช่วงงานตามโครงการก่อสร้างสะพานเดินเท้า หมู่ที่ ๗ จากบริษัท ประกอบพรเซอร์วิส จำกัด ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ทำงานทุจริตไม่เป็นไปตามแบบหลักฐาน นั้น ข้ออ้างของผู้ผูกฟองคืดดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๐ เรื่อง บันทึกรายการลงโทษวินัยซ้ำซ้อนของ ป.ป.ช. ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งผู้ผูกฟองคืดเป็นผู้จัดทำและนำมาให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ลงชื่อรับทราบ โดยผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ได้ลงชื่อในเอกสารดังกล่าวจริง พร้อมกับเขียนคำว่า "ทราบ" กำกับไว้ด้วย ส่วนวันเวลาที่ได้ลงชื่อดังกล่าวจำไม่ได้ว่าเป็นวันใด จำได้แต่เพียงว่า ได้ลงชื่อไว้ก่อนวันที่มีคำสั่งไล่ผู้ผูกฟองคืดออกจากราชการ (ก่อนวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐) เหตุที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ได้ลงชื่อไว้ในเอกสารดังกล่าวเนื่องจากขณะนั้นผู้ผูกฟองคืดทราบว่า ตนจะต้องถูกผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ไล่ออกจากราชการ (ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้ผูกฟองคืด) มีอารมณ์โทสะรุนแรงโกรธเคืองผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ มาก ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ เห็นว่าหากไม่ลงชื่อในเอกสารตามที่ผู้ผูกฟองคืดต้องการก็อาจเกิดเหตุอันไม่พึงประสงค์ขึ้นได้ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ จึงแก้ปัญหาโดยลงชื่อในเอกสารดังกล่าวให้และเขียนคำว่า "ทราบ" กำกับไว้ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ขอยืนยันว่าผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ไม่ได้มีพฤติกรรมการกระทำตามที่ผู้ผูกฟองคืดกล่าวอ้างมาในเอกสารดังกล่าวแต่อย่างใด นอกจากนั้น คดีที่พนักงานอัยการจังหวัดนครนายกเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ผูกฟองคืดเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดนครนายกเป็นคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๗๗๗/๒๕๕๑ นั้น มีมูลเหตุเรื่องเดียวกันกับคดีนี้ ซึ่งจำเลยในคดีดังกล่าวคือ ผู้ผูกฟองคืดในคดีนี้ได้ให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา และศาลจังหวัดนครนายกได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๘๕๘/๒๕๕๑ โดยศาลจังหวัดนครนายกพิพากษาว่า จำเลย (ผู้ผูกฟองคืด) มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ ให้ลงโทษจำคุกจำเลย ๑ ปี ๖ เดือน และปรับ ๙,๐๐๐ บาท แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี อย่างไรก็ตาม ก่อนที่ศาลจังหวัดนครนายกจะมีคำพิพากษาในคดีดังกล่าว ผู้ผูกฟองคืดได้เป็นโจทก์ฟ้องผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ เป็นจำเลย ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๓๕๘/๒๕๕๑ ของศาลจังหวัดนครนายก ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อเป็นการแก้แค้นคดี ซึ่งพนักงานอัยการจังหวัดนครนายกได้รับแก้ต่างคดีให้กับผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ แล้ว

ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ยืนยันคำชี้แจงเพิ่มเติมต่อศาลปกครองชั้นต้น สรุปความว่า คดีอาญาหมายเลขดำที่ ๓๕๘/๒๕๕๑ ที่ผู้ผูกฟองคืดเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ผูกฟองคืดที่ ๑

/เป็นจำเลย...

เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดนครนายกในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ นั้น ศาลจังหวัดนครนายกได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๕๖/๒๕๕๑ ให้ยกฟ้องโจทก์ โดยวินิจฉัยว่าการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายบังคับไว้ ถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำที่มีชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่เป็นความผิดตามฟ้อง

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงเพิ่มเติมต่อศาลว่า กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีนั้น ได้มีการแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบหรือไม่ ประการใด และผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อใด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงต่อศาลสรุปความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วตามหนังสือ ที่ มท ๐๘๓๑.๒/๖๐๓๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มารับเอกสารดังกล่าวด้วยตนเอง แต่มิได้ลงวันที่ที่รับเอกสารไว้ อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คาดว่าผู้ฟ้องคดีน่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ในวันเดียวกับวันที่ลงในเอกสารดังกล่าว คือ วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ หรือหลังจากนั้นอย่างมากไม่เกิน ๓ วัน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๑ ถึงมาตรา ๙๔ บัญญัติไว้ มีสาระสำคัญว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดทางวินัยให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานเอกสารที่มีอยู่พร้อมความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ ซึ่งในกรณีฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมตินี้ ได้มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๔๖ วินิจฉัยไว้เป็นบรรทัดฐานสรุปความได้ว่า ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่มีอำนาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยยุติแล้วให้เป็นประการอื่นได้อีก โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก และในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายและระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ

/แต่งตั้งถอดถอน...

แต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากประธานกรรมการ ป.ป.ช. หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนละเลยไม่ดำเนินการพิจารณา ลงโทษภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากประธานกรรมการ ป.ป.ช. ให้ถือว่า ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนกระทำความผิดทางวินัยหรือกฎหมายตาม กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลด้วย สำหรับคดีนี้ข้อเท็จจริง ปรากฏว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ประธาน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๐๔/๔๒๖๘ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทางวินัย แก่ผู้ฟ้องคดี ตามนัยมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง ทั้งนี้ เนื่องจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีในการทำหน้าที่กรรมการตรวจรับ พัสดุ/ตรวจการจ้าง โครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าเสริมคอนกรีต หมู่ที่ ๗ และ กรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อ หน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของ ทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ อย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ และมาตรา ๖ และมีมูลความผิดทางอาญาฐานปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต และฐานจัดทำและรับรองเอกสารอันเป็นเท็จ ตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด โดยเห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำ

/ความผิดวินัย...

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนี้ ๑. ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ และมาตรา ๖ และ ๒. ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ และมาตรา ๖ เห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว.๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ นย ๗๔๒๐๑/๓ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๐ ส่งรายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้นายอำเภอองค์กรักษ์เพื่อพิจารณาขอความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๕ และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๗๐ วรรคสอง ประกอบข้อ ๑๗๒ จากนั้น นายอำเภอองค์กรักษ์มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๓๑.๗/๙ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายกเพื่อทราบและพิจารณานำเรื่องการลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีเข้าประชุมเพื่อขอความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยท้องถิ่นจังหวัดนครนายก ซึ่งได้รับมอบอำนาจตามมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ ได้ส่งเรื่อง การพิจารณาโทษทางวินัยของผู้ฟ้องคดีให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการพิจารณาและทำความเห็นเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามข้อ ๗๐ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐

/แล้วมีความเห็น...

แล้วมีความเห็นเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ให้ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ เห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรดลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง และมีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๓๑.๒/๑๓๑๖๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งมติดังกล่าวให้นายอำเภอองค์กรบริหารส่วนตำบลบางปลากรดดำเนินการตามมติดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วน ตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป พร้อมกับมีหนังสือ ลับ ที่ นย ๗๔๒๐๑/๕ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งการลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ

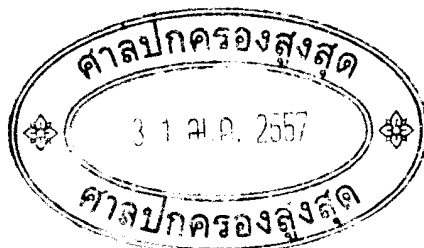
หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ มอบอำนาจให้ท้องถิ่น จังหวัดนครนายกเป็นผู้ส่งเรื่องการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะอนุกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยท้องถิ่นจังหวัดนครนายกมีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๓๑.๒/๕ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๑ ส่งเรื่องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พิจารณา ทำความเห็นตามข้อ ๑๑๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ ออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันครบกำหนดระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดี พร้อมกับมีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๓๑.๒/๖๘ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๑ แจ้งการขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

/และร้องทุกข์...

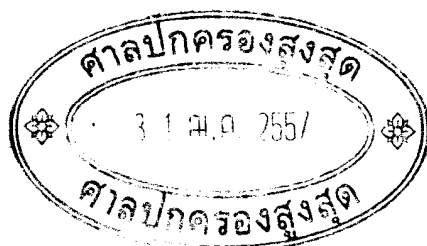
และร้องทุกข์พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ยกคำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ส่งความเห็นดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ แล้วมีมติเห็นชอบให้ยกคำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีด้วยคะแนนเสียงจำนวน ๑๖ เสียง และงดออกเสียงจำนวน ๑๑ เสียง และมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๓๑.๒/๖๐๓๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยผู้ฟ้องคดีมารับแจ้งด้วยตนเองตามหลักฐานการลงลายมือชื่อที่ปรากฏในสำเนาหนังสือดังกล่าว แต่ไม่ปรากฏวันที่ที่ได้รับแจ้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คาดว่าผู้ฟ้องคดีน่าจะได้รับหนังสือแจ้งในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันเดียวกับวันที่ที่ลงในหนังสือฉบับดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอให้ทบทวนมติในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ แล้วมีมติยืนยันตามมติเดิมที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๓๑.๒/๑๑๔๗๗ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๑ แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ กำหนดทุกประการ และได้แจ้งมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยถูกต้องและชอบด้วยระเบียบกฎหมายแล้ว ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าในรายงานการประชุมดังกล่าวไม่มีรายละเอียดของผู้เข้าร่วมประชุม และไม่มีเรื่องเห็นชอบให้ไล่ออกจากราชการ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าเป็นเรื่องรายละเอียดและเป็นความลับ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๓๑.๒/๖๐๓๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งในการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับทราบจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาจวดว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาจวดจึงแจ้งคำสั่งดังกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ฟ้องคดีทราบ แต่ได้รับแจ้งจาก

/เจ้าพนักงาน...

เจ้าพนักงานไปรษณีย์ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ยอมรับ องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด จึงดำเนินการปิดคำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้นายกองการบริหารส่วนตำบลเป็นผู้มีอำนาจเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล โดยมีคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบในการออกคำสั่งแต่งตั้งหรือให้พนักงานส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง นอกจากนั้น คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลยังมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนตำบลภายใต้กรอบมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลกำหนด รวมถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาลงโทษทางวินัยด้วย สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดี จังหวัดนครนายกได้ส่งสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอองครักษ์ ที่ ๓๓๔/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๓ ให้จังหวัดสระบุรีดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีในขณะดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดน อำเภอหนองโดน จังหวัดสระบุรี กรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก มีพฤติการณ์น่าจะส่อไปในทางไม่สุจริต ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ โดยนายกนก จันทน์เทศ กับพวก ได้ร้องเรียนการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ในการดำเนินการตามโครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีต และถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ และโครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง ไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างและแบบก่อสร้าง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีโอน (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม และองค์การบริหารส่วนตำบลชะอมได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีโดยตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือนแล้ว แต่องค์การบริหารส่วนตำบลชะอมจะต้องรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสระบุรีพิจารณาว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขและมีความเหมาะสมหรือไม่ และหากผู้ถูกสั่งลงโทษไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวก็มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นคนละกรณีกับการได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาโดยเทียบเคียงกับบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การพิจารณาโทษทางวินัยพนักงานเทศบาล เรื่องเสรีจที่ ๓๒/๒๕๔๗ ประกอบแนวคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๔๖

จึงไม่อาจถือว่า...

จึงไม่อาจถือว่าเป็นการพิจารณาโทษที่ซ้ำซ้อนแต่อย่างใด แต่ต้องถือว่าเป็นการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับผลตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป เมื่อผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษไล่ออกจากราชการก่อนวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ การที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับผลตามพระราชบัญญัตินั้นหรือไม่ประการใด ไม่เกี่ยวกับประเด็นที่ว่าคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และการที่องค์การบริหารส่วนตำบลชะอมมีคำสั่ง ที่ ๘๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีโดยตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ซึ่งเป็นกรณีที่ได้กระทำก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และผู้ฟ้องคดีได้รับโทษไปแล้วนั้น ถือว่าผู้ฟ้องคดีมิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นคนละประเด็นกับการกระทำผิดวินัยตามกฎหมาย ป.ป.ช. ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีต่อไปได้ และเป็นการสอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติตามมติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ.,ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๘.๖/ว ๑๑๐ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล และพนักงานส่วนตำบล หลังพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑

อนึ่ง ในมูลคดีความผิดเรื่องเดียวกันนี้ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้ส่งรายงานเอกสารและความเห็นไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีและผู้ที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๗ และสำนักงานอัยการสูงสุดได้ส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการจังหวัดนครนายก ดำเนินการ

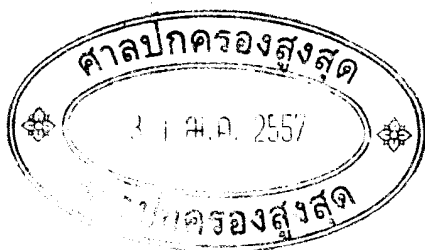

/ฟ้องร้องคดีอาญา...

ฟ้องร้องคดีอาญากับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าว เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๖๑๙/๒๕๕๑ และคดีหมายเลขดำที่ ๖๖๔/๒๕๕๑ ของศาลจังหวัดนครนายก ซึ่งศาลจังหวัดนครนายก ได้รวมการพิจารณาและพิพากษาเป็นคดีเดียวกัน โดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ส่วนผู้ฟ้องคดีหลบหนีไม่ได้ตัวมาฟ้องในครั้งแรก ต่อมา ศาลได้ออกหมายจับและจับตัวผู้ฟ้องคดีได้ พนักงานอัยการจังหวัดนครนายกจึงฟ้องคดีอาญาแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นอีกคดีหนึ่งตามคดีหมายเลขดำที่ ๗๗๗/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๘๕๘/๒๕๕๑ ของศาลจังหวัดนครนายก ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑

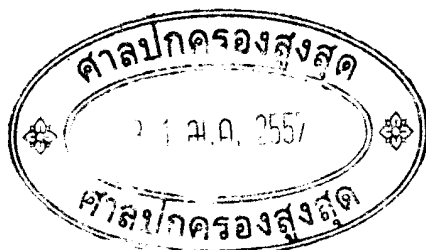
ด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้วข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ เห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ให้ยก คำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ยืนยันตามมติเดิมที่เห็นชอบให้ยกคำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นไปโดยชอบ ด้วยกฎหมายแล้ว ข้อกล่าวอ้างตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีเลื่อนลอยไร้เหตุผล ไม่มีข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับใดสนับสนุนจึงไม่อาจรับฟังได้ ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีเคยถูกลงโทษ ทางวินัยในกรณีความผิดเดียวกับคดีนี้ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะยอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ และได้รับโทษไปแล้ว จึงได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่อาจนำเหตุดังกล่าว มาลงโทษผู้ฟ้องคดีซ้ำอีก ประกอบกับเลขานุการ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๒๓๒ เรื่อง ขอให้ทบทวนปัญหาการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งเวียนให้ประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ., ก.อบต. จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา เพื่อทราบและถือปฏิบัติตามบันทึกสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๓๔/๒๕๕๒ ซึ่งกำหนดแนวทางในการนำพระราชบัญญัติ ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้กับการดำเนินการทางวินัย ดังนี้ ๑. กรณีที่ผู้บังคับบัญชา ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ได้บังคับบัญชา และสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่

/เป็นการลงโทษ...

เป็นการลงโทษทางวินัย หรือสั่งยุติเรื่องหรืองดโทษไปแล้ว ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดไปยังผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่าข้าราชการดังกล่าวกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยชี้มูลก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ในขณะที่ผู้บังคับบัญชากำลังดำเนินการตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พระราชบัญญัติดังกล่าว มีผลใช้บังคับแล้ว ผู้นั้นย่อมได้รับประโยชน์จากการล้างมลทินเพราะเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งมีผลให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้นๆ ต่อไป ผู้บังคับบัญชาจึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นได้อีกต่อไป ๒. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ใดผู้บังคับบัญชาและผู้นั้นได้รับโทษทั้งหมดหรือบางส่วนแล้ว ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง แต่ในระหว่างที่ผู้บังคับบัญชา กำลังดำเนินการอยู่นั้น พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ เมื่อผู้นั้นได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ จึงเป็นไปตามเงื่อนไขที่ทำให้ได้รับการล้างมลทิน ย่อมได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว จึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้นได้อีกต่อไป ๓. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ใดผู้บังคับบัญชาแล้ว แต่ผู้นั้นยังไม่ได้รับโทษทางวินัย ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรงตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ในระหว่างที่ผู้บังคับบัญชา กำลังดำเนินการตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ กรณีนี้ผู้ถูกดำเนินการทางวินัย ยังไม่ได้รับโทษทางวินัยตามเงื่อนไขที่จะทำให้ได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงไม่ได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติต่อไปได้ ๔. กรณีที่มีการดำเนินการทางวินัยแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยหรือสั่งให้ยุติเรื่อง หรืองดโทษ ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากระทำความผิดวินัย

/ร้ายแรงภายหลัง...

ร้ายแรงภายหลังจากที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยอยู่ในเงื่อนไขที่ได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งมีผลทำให้ไม่อาจดำเนินการเพิ่มโทษหรือดำเนินการทางวินัยในมูลกรณีเดียวกันได้อีกต่อไป ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาขอยอมไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นได้อีกต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่าคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาเกด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ยังไม่มีผลบังคับเนื่องจากอยู่ระหว่างระยะเวลาการอุทธรณ์และไม่สามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ชี้แจงข้ออ้างดังกล่าวไว้ชัดเจนแล้วตามคำให้การที่ยื่นไว้ต่อศาลและขอยืนยันตามคำให้การที่ให้ไว้เดิม นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นการปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แจ้งตามหนังสือ สำนักงาน ก.จ.,ก.ท. และ ก. อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๑๑๐ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ข้อ ๒.๑ ที่กำหนดว่า กรณีที่ข้าราชการซึ่งถูกลงโทษทางวินัยและอยู่ในข่ายได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ ผู้พิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์นั้นต่อไป ถ้าฟังว่าไม่ผิดและสั่งยกโทษ ผู้อุทธรณ์ยอมมิใช่ผู้ถูกลงโทษทางวินัย จึงไม่มีโทษที่ต้องล้างมลทิน แต่ถ้าพิจารณาได้ว่ายังมีโทษอยู่ไม่ว่าจะหนักขึ้น หรือเบาลงหรือเท่าเดิมก็ตาม ข้าราชการผู้นั้นยอมเป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัย จึงได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า มิใช่กรณีตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๓๔/๒๕๕๒ ดังที่ผู้ฟ้องคดีเข้าใจ และไม่มีบทบัญญัติของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับใด กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจในการยกเลิกการดำเนินการทางวินัยตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายและหลักเกณฑ์เงื่อนไขกำหนดไว้โดยชอบทุกประการแล้ว ข้ออ้างตามคำฟ้องและคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี

/เป็นความเข้าใจ...

เป็นความเข้าใจคลาดเคลื่อนโดยไม่มีข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับใดสนับสนุน จึงไม่อาจรับฟังได้
ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดีกับพวกซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า กระทำความผิด
ฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยในขณะที่ผู้ฟ้องคดี
ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด
(ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด) ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๒
ได้ทำหน้าที่กรรมการตรวจรับพัสดุและกรรมการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้า
คอนกรีตหมู่ที่ ๗ และกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
ทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิด
ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน
เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกทราบ
โดยผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้คัดค้านคณะอนุกรรมการไต่สวนแต่อย่างใด เมื่อคณะอนุกรรมการ
ไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานแล้วจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งทำหน้าที่
เป็นกรรมการตรวจรับพัสดุและกรรมการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีต
หมู่ที่ ๗ ได้ตรวจรับงานจ้างโดยระบุว่างานจ้างถูกต้องครบถ้วนตามรูปแบบและรายการละเอียด
ทุกประการแล้ว จนมีการเบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างเต็มตามสัญญาจ้าง ต่อมา มีการ
ตรวจสอบพบว่า ความกว้างของทางเดินเท้าคอนกรีต เสาดอม่อ และความสูงของราวสะพาน
ไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการก่อสร้างที่กำหนดไว้ เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบล
บางปลากรดได้รับความเสียหาย และทำหน้าที่กรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้าง
ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ ลงลายมือชื่อในบันทึก
การตรวจรับพัสดุว่า ผู้ขายได้ส่งมอบของงวดสุดท้ายมีปริมาณและคุณภาพครบถ้วนแล้ว
เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ ทั้งที่วัสดุดังกล่าวมีการทยอยนำส่งตั้งแต่เริ่มลงมือก่อสร้างจนกระทั่ง
การก่อสร้างเสร็จสิ้น คือ ช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ ถึงประมาณวันที่ ๕
มกราคม ๒๕๔๒ จึงเป็นการจัดทำบันทึกตรวจรับพัสดุเป็นเท็จ เป็นเหตุให้องค์การบริหาร
ส่วนตำบลบางปลากรดได้รับความเสียหาย พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิด
ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และฐานเป็นเจ้าพนักงาน
จัดทำเอกสารอันเป็นเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ และ

/เป็นความผิด...

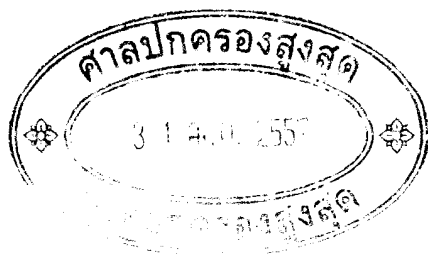
เป็นความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ ๘ ซึ่งเป็นการจัดซื้อวัสดุก่อสร้างแล้วจ้างแรงงานราษฎรดำเนินการก่อสร้าง ใช้วิธีสอบราคาในการจัดซื้อวัสดุ และห้างหุ้นส่วนจำกัด เกษมซีเมนต์ เป็นผู้สอบราคาได้ ในการส่งมอบพัสดุ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เกษมซีเมนต์ ได้นำมาส่งที่วัดอรุณชั้วนาราม ยกเว้นทราย หิน และลูกรัง ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด เกษมซีเมนต์ ทอยย่นำมาส่งในระหว่างทำการก่อสร้าง ส่วนวัสดุอื่นจะมีการส่งเมื่อไร อย่างไร ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบและยอมรับว่าไม่ได้ไปตรวจดูโดยละเอียด และก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะลงนามตรวจรับพัสดุตามใบตรวจรับพัสดุ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ ผู้ฟ้องคดีได้สอบถามนายสุภร จันทรสูต ซึ่งยืนยันว่ามีการส่งของครบแล้ว จึงลงลายมือชื่อในใบตรวจรับพัสดุ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ การทำบันทึกการตรวจพัสดุดังกล่าวจึงคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริง แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาทุจริตแต่อย่างใด เป็นการทำเอกสารเพื่อใช้ประกอบในการเบิกจ่ายเท่านั้น สำหรับโครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีตหมู่ที่ ๗ ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจรับพัสดุและกรรมการตรวจการจ้าง ในขณะที่ตรวจรับงานจ้างผู้ฟ้องคดีไม่เคยเห็นแบบในการก่อสร้าง และในระหว่างดำเนินการก่อสร้างผู้ฟ้องคดีไม่เคยเข้าไปดูการก่อสร้างแต่อย่างใด เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจดูสะพานทางเดินเท้าดังกล่าว โดยไม่ทราบว่าถูกต้องตามแบบหรือไม่ และได้ลงลายมือชื่อตรวจรับการจ้างโดยมิได้มีการวัดความยาว ความกว้าง ก่อนลงนามตรวจรับแต่อย่างใด ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่กรรมการตรวจรับพัสดุและกรรมการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๗ และได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๔๗ และข้อ ๔๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีตรวจรับงานจ้างโดยมิได้มีการตรวจสอบว่าถูกต้องตรงตามแบบรูปรายการละเอียดตามที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือไม่ ทำให้ผู้รับจ้างสามารถเบิกเงินค่าจ้างได้เต็มตามสัญญาจ้าง และปรากฏข้อเท็จจริงตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งว่า

/ทางเดินเท้า...

ทางเดินเท้าดังกล่าวเกิดการทรมานตัวได้รับความเสียหายเป็นช่วงๆ โดยเฉพาะช่วงที่ทำการก่อสร้างผิดแบบ องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาเกิดต้องดำเนินการรื้อถอนส่วนที่ก่อสร้างผิดแบบออกและทำการก่อสร้างใหม่เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นจำนวน ๙๘,๑๑๓ บาท และการที่ผู้ฟ้องคดีตรวจรับพัสดุโดยไม่ได้ตรวจสอบรายละเอียดว่าถูกต้องครบจำนวนตามหลักฐานหรือไม่ และลงลายมือชื่อในบันทึกการตรวจรับพัสดุ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ ว่าได้รับพัสดุถูกต้องครบถ้วนแล้ว ทั้งที่ทราบว่ามีพัสดุบางรายการที่ผู้ขายทยอยส่งมอบ ณ สถานที่ก่อสร้างในระหว่างการก่อสร้าง คือ ระหว่างวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ ถึงประมาณวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๒ การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่มีการกระทำความผิด

ดังนั้น การที่คณะอนุกรรมการได้สวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะคณะกรรมการตรวจรับพัสดุและตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๗ ได้จัดทำบันทึกตรวจรับงานจ้างว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายการละเอียดทุกประการแล้ว ทั้งที่การก่อสร้างมิได้เป็นไปตามแบบรูปรายการและสัญญาจ้างแต่อย่างใด ประกอบกับในขณะที่ตรวจรับงานจ้างผู้ฟ้องคดีมิได้ตรวจวัดและตรวจสอบว่างานก่อสร้างถูกต้องตามแบบรูปรายการหรือไม่ ทำให้เสียหายแก่ทางราชการ และในฐานะกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ จัดทำบันทึกใบตรวจรับพัสดุว่า ผู้ขายได้ส่งมอบของงวดสุดท้ายมีปริมาณและคุณภาพถูกต้องครบถ้วนแล้ว เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ ทั้งที่ข้อเท็จจริงแล้วของที่ส่งมอบยังไม่ครบถูกต้องในวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ แต่อย่างใด การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญาฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต และฐานจัดทำและรับรองเอกสารอันเป็นเท็จตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา

/และมีมูล...

และมีมูลความผิดทางวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีมูลความผิดทางวินัยฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีกาพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ และมาตรา ๖ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๔๘/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เห็นชอบตามความเห็นของคณะอนุกรรมการไต่สวนว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

เมื่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๐๔/๔๒๖๘ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๗๐ ประกอบข้อ ๑๗๒ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลชะอมได้เคยมีคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน อันสืบเนื่องมาจากการที่อำเภอองครักษ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่นายกนก จันทนเทศ กับพวก ซึ่งเป็นราษฎรตำบลบางปลาจืด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ร้องเรียนว่า

/การดำเนินการ...

การดำเนินการก่อสร้างโครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๗ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรดไม่เป็นไปตามแบบ แล้วพบว่ามีผู้อยู่ในข่ายกระทำความผิดรวมทั้งสิ้น ๗ คน รวมทั้งผู้ฟ้องคดีด้วย อำเภอองครักษ์จึงส่งเรื่องการดำเนินการทางวินัยรายผู้ฟ้องคดีให้จังหวัดนครนายกเพื่อดำเนินการส่งให้จังหวัดสระบุรีแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีดำเนินการต่อไป ต่อมา อำเภอหนองโดนมีหนังสือ ลับ ที่ สป ๑๐๑๘/๑๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ส่งสำเนารายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงให้อำเภอแก่งคอย เพื่อแจ้งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยกับพนักงานส่วนตำบลในสังกัดดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี องค์การบริหารส่วนตำบลชะอมจึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๑๗๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี กรณีถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติงานเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก โครงการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบ ส่งไปในทางทุจริต คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดฐานไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสระบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๕ อันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ควรได้รับโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือนตามข้อ ๖๔ ของประกาศดังกล่าว ต่อมา ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชะอมได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี กรณีได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้างเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ไม่ได้ออกไปตรวจสอบความถูกต้องโครงการก่อสร้างตามแบบแปลนที่กำหนดจำนวน ๔ โครงการ คือ โครงการก่อสร้างทางเดินเท้าคอนกรีต หมู่ที่ ๗ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำทั้ง หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ และโครงการซ่อมแซมถนนหมู่ที่ ๖ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ

/ของทางราชการ...

ของทางราชการตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสระบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๕ จึงลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ ซึ่งการดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีขององค์การบริหารส่วนตำบลชะอมนั้น เป็นการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แม้การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดีและดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงจนกระทั่งมีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตลอดจนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามที่ได้รับแจ้งจากประธานกรรมการ ป.ป.ช. นั้น เป็นการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ตาม แต่มูลคดีที่นำมาเป็นเหตุแห่งการลงโทษผู้ฟ้องคดีเป็นมูลคดีเดียวกันกับที่องค์การบริหารส่วนตำบลชะอมมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือนไปแล้ว ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ลงโทษทางวินัยไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ เป็นการลงโทษทางวินัยที่ซ้ำซ้อนในความผิดเป็นกรรมการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีตหมู่ที่ ๗ และกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ กับคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ที่ลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษทางวินัยไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีมติให้ยกคำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

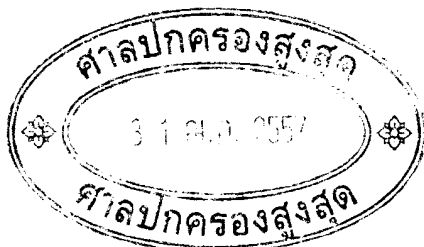
ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษทางวินัยไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการและเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ที่มีมติให้...

ที่มีมติให้ยกคำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑

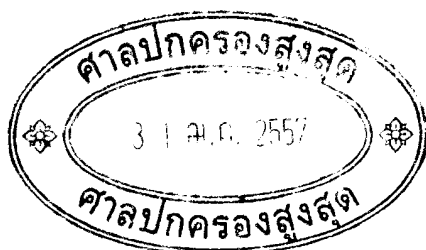
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เพราะขัดต่อระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหากต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวอาจจะเป็นผลให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่อาจบังคับใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการปราบปรามการทุจริตได้ จึงขอคัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นโดยเหตุผลว่า มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ และมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้วางหลักไว้ว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานเอกสารที่มีอยู่ พร้อมความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายและระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนพิจารณาลงโทษภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนละเลยไม่พิจารณาลงโทษตามที่กำหนดไว้ดังกล่าว ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนกระทำความผิดทางวินัยหรือกฎหมาย ตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลเสียเองด้วย ดังนั้น การพิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงได้พิจารณาเทียบเคียงการดำเนินการทางวินัยตามบรรทัดฐานในแนวทางเดียวกันกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เรื่อง การพิจารณาโทษทางวินัยพนักงานเทศบาล เรื่องเสร็จที่ ๓๒/๒๕๔๗ โดยสำนักงาน ก.อบต. ได้แจ้งให้ประธาน ก.อบต. จังหวัดทุกแห่งทราบตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๐๖๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตอบข้อหารือของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา โดยให้ความเห็นสรุปได้ว่า กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนและพิจารณา

/ลงโทษทางวินัย...

ลงโทษทางวินัยแก่พนักงานเทศบาลที่ถูกลงโทษทางวินัยตามระเบียบบริหารงานบุคคลของบุคคลนั้นๆ ไปก่อนหน้าแล้ว มิใช่เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และไม่อาจถือได้ว่าเป็นการพิจารณาลงโทษที่ซ้ำซ้อนแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวมีเหตุผลชอบด้วยกฎหมายและผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐและคณะบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต้องถือปฏิบัติตาม ทั้งนี้ เป็นไปตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น ๑๑๓๑๐/๒๕๕๒ เรื่อง การขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความข้อกฎหมาย ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๒ ดังนั้น คำสั่งลงโทษใส่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายและใช้บังคับได้

ส่วนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน นั้น ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลชะอมได้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสระบุรี เพื่อพิจารณามีมติและแจ้งให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลชะอมปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นหรือไม่ อย่างไร ซึ่งหากไม่ดำเนินการให้ครบถ้วนก็จะทำให้คำสั่งดังกล่าวไม่สมบูรณ์ และอาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดียังไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน ทั้งนี้ ตามข้อ ๘๑ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสระบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๕ จึงเห็นว่าคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาจืด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษทางวินัยโดยใส่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิด เป็นการลงโทษทางวินัยที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่อย่างใด และมีผลทำให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายด้วย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นมีความยุติธรรม ถูกต้องตามหลักการลงโทษตามกฎหมายที่ไม่ให้นำเรื่องที่ยื่นไปแล้วมาลงโทษอีก หลักดังกล่าวเป็นหลักสากลที่ทุกประเทศต้องปฏิบัติตาม ผู้ฟ้องคดีเห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทราบดีว่าการลงโทษผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทุจริตหรือได้รับประโยชน์ใด ๆ จากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ การร้องเรียนของนายกนก จันทนเทศ มีความประสงค์จะร้องเรียนผู้รับเหมาและร้องเรียนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากดและเป็นผู้รับเหมาช่วงงานก่อสร้างสะพานเดินเท้าคอนกรีต หมู่ที่ ๗ ในขณะนั้น มิได้ร้องเรียนผู้ฟ้องคดี เนื่องจากนายกนก ผู้ร้องเรียนได้มีหนังสือรับรองว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทุจริตและไม่ได้รับผลประโยชน์ใด ๆ การลงโทษผู้ฟ้องคดีเป็นไปโดยเจตนาถ่วงอ้อมแก่บุคคลที่ไม่ได้ทุจริตอย่างแท้จริงเพื่อหวังผลไม่ให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้ารับราชการ และช่วยเหลือบุคคลที่ทุจริต การลงโทษผู้ฟ้องคดีซ้ำซากเกิดจากการชี้แนะของท้องถิ่นจังหวัดนครนายกซึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลนครนายก โดยชี้แนะนำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ที่ว่ากรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษไปแล้ว คณะกรรมการป.ป.ช. ชี้มูลมาอีกก็ลงโทษได้อีก ไม่ถือว่าลงโทษซ้ำซ้อน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษซ้ำตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๑ (ที่ถูกคือ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐) แต่ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่อุทธรณ์คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นั้น ผู้ฟ้องคดีได้รับการอภัยโทษในกรณีที่มีมูลเหตุการลงโทษจากโครงการก่อสร้างทางเดินเท้าคอนกรีต หมู่ที่ ๗ และโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๙๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ประกาศใช้ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ แล้ว กรณีจึงไม่สามารถนำมูลเหตุดังกล่าวมาพิจารณาในระหว่างที่มีการพิจารณาอุทธรณ์ได้อีก การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เสนอให้ยกเลิกการ

/ดำเนินการ...

ดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ส่วนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าต้องปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาอย่าง เคร่งครัด ซึ่งได้พิจารณาเกี่ยวกับปัญหาการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และกำหนดแนวทางไว้ตามเรื่องเสร็จที่ ๒๓๔/๒๕๕๒ เป็น ๔ แนวทาง นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้ปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ตามเรื่องเสร็จ ที่ ๒๓๔/๒๕๕๒ แต่อย่างใด เนื่องจากได้มีการกำหนดไว้ในแนวทางที่ ๒ ว่า ในระหว่างที่ผู้บังคับบัญชา กำลังดำเนินการทางวินัยอยู่ ผู้นั้นเคยถูกลงโทษในมูลเหตุเดียวกัน ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถ นำเหตุดังกล่าวมาลงโทษอีกได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษทางวินัยโดยตัดเงินเดือนตามคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ แล้ว กรณี จึงเป็นคำสั่งที่ยุติแล้วโดยสมบูรณ์ ทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็มีใช้ผู้บังคับบัญชาขององค์การบริหาร ส่วนตำบล ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยอมไม่อาจอ้างความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาลงโทษ ผู้ฟ้องคดีเป็นครั้งที่ ๒ ได้ การลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีและผู้ฟ้องคดีได้รับโทษไปแล้วตาม คำสั่งดังกล่าวยอมเป็นที่สุด กรณีเช่นนี้เป็นไปตามหลักการกระทำเดียวไม่อาจถูกลงโทษสองครั้ง (Non Bis In Idem) หรือบุคคลยอมไม่ถูกดำเนินคดีซ้ำในการกระทำอันเดียวกัน (Double Jeopardy) ซึ่งเป็นหลักกฎหมายทั่วไปที่อยู่ในขอบเขตของกฎหมายอาญาและนำมาใช้กับ การพิจารณาโทษทางวินัยด้วย ทั้งหลักนี้ยังเป็นหลักที่ได้รับการยอมรับโดยสากลภายใต้ กฎบัตรสหประชาชาติและเป็นหลักที่ระบอบราชการไทยให้การยอมรับมาโดยตลอด ส่วนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๔๖ ว่า ป.ป.ช. ซึ่งมีเขตขาด ต้องปฏิบัติตามฐานความผิด นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้ชี้ขาด ว่าการลงโทษซ้ำซ้อนชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด และศาลรัฐธรรมนูญเป็นศาลที่จะต้อง ปฏิบัติตามหลักการลงโทษและกฎกติกากระหว่างประเทศภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติอย่าง เคร่งครัดด้วยเช่นกัน

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ที่ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ไม่ปรากฏว่านายกององค์การบริหารส่วนตำบลชะอมได้รายงานผลการดำเนินการ

/ทางวินัย...

ทางวินัยดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสระบุรีเพื่อพิจารณา นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นท้องถิ่นจังหวัดนครนายกมีหน้าที่กำกับดูแลองค์กรปกครองท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ใช่ผู้มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลหรือมีส่วนได้เสียกับการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี แต่อย่างใด ทั้งผู้ฟ้องคดีก็อยู่ในสถานะเป็นผู้ถูกลงโทษย่อมไม่มีหน้าที่ที่จะรายงานการถูกลงโทษของตนเอง นอกจากนั้น ในระหว่างพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาจืด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ไม่ได้้นำประเด็นการรายงานผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสระบุรีมาพิจารณา อีกทั้งในระหว่างพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองก็ไม่ได้นำเสนอประเด็นดังกล่าวให้ศาลพิจารณาแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามบทนิยามความหมายผู้ถูกลงโทษทางวินัย และเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยได้รับการล้างมลทินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๕๖ เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ไปแล้วและไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว เมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินประกาศใช้และผู้ฟ้องคดีได้รับการล้างมลทินไปแล้ว จึงเท่ากับว่าเรื่องที่ลงโทษไปแล้วสามารถนำมาลงโทษแล้วล้างมลทินได้อีกในมูลเหตุอันเดียวกัน กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ว่า มีการกระทำความผิดวินัยร้ายแรงแต่ในระหว่างที่ผู้บังคับบัญชากำลังดำเนินการทางวินัยอยู่นั้น พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ ผู้ถูกลงโทษย่อมได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๕ จึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้นได้อีกต่อไป

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอมาในคำแก้อุทธรณ์โดยกล่าวอ้างว่า หลังจากศาลปกครองชั้นต้นได้พิพากษาเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ แต่ในระหว่างการดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ดำเนินการกลับแก้ผู้ฟ้องคดี โดยการขยายขนาด

/องค์การบริหาร...

องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรดเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เพื่อให้ปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ปฏิบัติหน้าที่ ปรับจากระดับ ๖ เป็นระดับ ๗ ในขณะที่ผู้ฟ้องคดี
ถูกไล่ออกจากราชการเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลระดับ ๖ เมื่อผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับ
ราชการก็จะเป็นตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิ ซึ่งผู้ฟ้องคดี
มีอายุราชการยี่สิบห้าปี ส่วนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่ปฏิบัติหน้าที่มีอายุราชการเพียง
แปดปี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกระทำการดังกล่าวก็เพราะหวังผลให้ปลัดองค์การบริหาร
ส่วนตำบลมาร่วมมือทุจริตเพื่อผลประโยชน์ จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกำหนด
มาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยสั่งให้ระงับการ
ปรับขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรดเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีสามารถกลับเข้ารับ
ราชการในตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในระดับ ๖ ได้ดังเดิม ไว้เป็นการชั่วคราว
ก่อนการพิพากษา

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลปกครองสูงสุด
มีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการ
พิพากษา โดยสั่งให้ระงับการปรับขนาดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรดจากขนาดเล็ก
เป็นขนาดกลาง เพื่อให้ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับ ๖ ซึ่งจะทำให้
ผู้ฟ้องคดีสามารถกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งและระดับดังกล่าวได้ดังเดิมแล้ว เห็นว่า
ทุกข์ที่ผู้ฟ้องคดีจะมีคำขอให้ศาลออกมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใดๆ เพื่อบรรเทาไว้
เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษา และศาลจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครอง
อย่างใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาได้ นั้น ต้องเป็นทุกข์
ที่เกิดจากการกระทำที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีโดยตรงเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีไม่อาจมีคำขอให้ศาล
กำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ที่เกิดจากการกระทำอื่น
นอกเหนือจากการกระทำที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาได้
เมื่อการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการปรับองค์กรไม่ใช่เป็นการกระทำที่เป็นเหตุแห่งการ
ฟ้องคดีนี้มาตั้งแต่ต้น ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่อาจจะรับคำขอให้บรรเทาทุกข์ที่เกิดจากการ
กระทำดังกล่าว โดยการสั่งให้ระงับการกระทำดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษา
คดีนี้ในชั้นอุทธรณ์ได้ และมีคำสั่งไม่รับคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ
ตุลาการเจ้าของสำนวน คำแถลงด้วยวาจาของผู้ฟ้องคดีและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบ
คำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในระหว่างเวลาที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล
ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๔)
สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ในช่วง
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจการจ้าง
และกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีต หมู่ที่ ๗ และ
เป็นกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖
หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ ต่อมา นายกนก จันทนเทศ กับพวกซึ่งเป็นราษฎรตำบลบางปลากรด
อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ได้ร้องเรียนว่า การดำเนินการก่อสร้างโครงการดังกล่าว
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรดไม่เป็นไปตามแบบ อำเภอองครักษ์จึงได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ระหว่างนั้นผู้ฟ้องคดีได้โอน (ย้าย) ไปดำรง
ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโดน อำเภอหนองโดน จังหวัดสระบุรี หลังจากนั้น
คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่อำเภอองครักษ์แต่งตั้งได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว
ปรากฏว่ามีผู้อยู่ในข่ายกระทำความผิดรวมทั้งสิ้น ๗ คน รวมทั้งผู้ฟ้องคดีด้วย อำเภอ
องครักษ์จึงส่งเรื่องการดำเนินการทางวินัยรายผู้ฟ้องคดีให้จังหวัดนครนายก เพื่อดำเนินการ
ส่งให้จังหวัดสระบุรีแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีดำเนินการต่อไป
ต่อมา อำเภอหนองโดนมีหนังสือ ลับ ที่ สป ๑๐๑๘/๑๘ เรื่อง การดำเนินการทางวินัย
ของพนักงานส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ส่งสำเนารายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง
ให้อำเภอแก่งคอย เพื่อแจ้งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ซึ่งเป็น
ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยกับพนักงานส่วนตำบลในสังกัดดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี
เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้โอน (ย้าย) มาดำรงตำแหน่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลชะอมแล้ว และ
องค์การบริหารส่วนตำบลชะอมได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๑๗๑/๒๕๔๕
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี กรณีถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติงานเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การ

/บริหารส่วน...

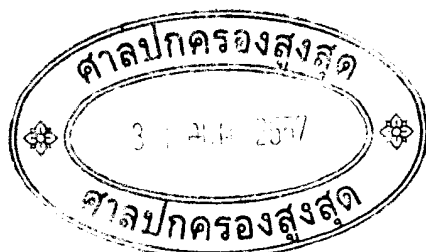
บริหารส่วนตำบลบางปลากรด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก โครงการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบ ส่อไปในทางทุจริต คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดฐานไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสระบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๕ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ควรได้รับโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ตามข้อ ๖๙ ของประกาศดังกล่าว ต่อมา ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชะอมได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีกรณีได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้างเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ไม่ได้ออกไปตรวจสอบความถูกต้องโครงการก่อสร้างตามแบบแปลนที่กำหนด จำนวน ๔ โครงการ คือ โครงการก่อสร้างทางเดินเท้าคอนกรีต หมู่ที่ ๗ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำทิ้ง หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ และโครงการซ่อมแซมถนนหมู่ที่ ๖ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสระบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๕ จึงลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖

ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้รับโทษทางวินัยตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอมที่ ๙๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ แล้ว ผู้ฟ้องคดีย้ายกลับมาดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๔/๔๒๖๘ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.

/ได้รับเรื่อง...

ได้รับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด) อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ทำหน้าที่กรรมการตรวจรับพัสดุและกรรมการตรวจการจ้าง โครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าหมู่ที่ ๗ และกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้าง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่ทางราชการไว้พิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการได้สวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว หลังจากนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาสำนวนการได้สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีในการทำหน้าที่กรรมการตรวจรับพัสดุและกรรมการตรวจการจ้าง โครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีต หมู่ที่ ๗ และกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการ ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ มีมูลความผิด ทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ และมาตรา ๖ และมีมูลความผิดทางอาญาฐานปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต และฐานจัดทำและรับรองเอกสารอันเป็นเท็จ ตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีความผิดทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล เห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงมีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ นย ๗๔๒๐๑/๓ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงนายอำเภอองครักษ์ เพื่อขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครนายกในการลงโทษไล่ออกจากราชการ ต่อมา นายอำเภอองครักษ์ได้มีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๓๑.๙/๑๓ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่า คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครนายกได้พิจารณาในการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ แล้วมีมติเห็นชอบให้องค์การบริหาร ส่วนตำบลบางปลากรดลงโทษไล่ออกจากราชการฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ

/หน้าที่ราชการ...

หน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาจืด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษดังกล่าว และมีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลบางปลาจืด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ แล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือ ที่ มท ๐๘๓๑.๒/๖๐๓๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ดำเนินการ ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดี ในมูลเหตุเดียวกันกับที่ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษทางวินัยโดยไล่ออกจากราชการ และพนักงาน อัยการจังหวัดนครนายกได้ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดนครนายก เป็นคดี หมายเลขดำที่ ๗๗๗/๒๕๕๑ ในฐานความผิดเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสารหรือกรอกข้อความลงใน เอกสาร กระทำการในการปฏิบัติตามหน้าที่ รับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตน ซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริง อันเป็นเท็จ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ให้การรับสารภาพในคดีดังกล่าว และศาลจังหวัดนครนายกได้มี คำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๘๕๘/๒๕๕๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ การกระทำของ ผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ ให้ลงโทษฐานเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามมาตรา ๑๕๗ ซึ่งเป็นบทหนัก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐ จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ปรับ ๙,๐๐๐ บาท รวม ๒ กระทง เป็นจำคุก ๒ ปี ๑๒ เดือน ปรับ ๑๘,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ

/ลงโทษ...

ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ปรับ ๙,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ประกอบกับผู้เสียหาย ได้รับชดใช้ค่าเสียหายจนเป็นที่พอใจ และไม่ติดใจดำเนินคดี โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล บางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยระเบียบงานสารบรรณและไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงฟ้องขอให้ ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วน ตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยระเบียบงานสารบรรณและไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่สามารถนำมา ปฏิบัติได้ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษทางวินัย ไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากราชการและเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีมติให้ยกคำร้องอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว จึงยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา กลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ให้ยกคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งดังกล่าว เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วย กฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า หลักที่ว่าบุคคลไม่อาจถูกลงโทษหลายครั้งสำหรับการ กระทำความผิดครั้งเดียว เป็นหลักกฎหมายทั่วไปที่ห้ามมิให้ลงโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่ง มากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำให้เพียงครั้งเดียว ไม่ว่าความผิดที่บุคคลนั้น ได้กระทำและโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะเป็นความผิดและโทษทางอาญา ความผิดและโทษ

/ทางปกครอง...

ทางปกครอง หรือความผิดและโทษทางวินัย ก็ตาม นอกจากนั้น การลงโทษบุคคลไม่ว่าโทษนั้นจะเป็นโทษทางอาญา โทษทางปกครอง หรือโทษทางวินัย ถือได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคลผู้ถูกลงโทษ การลงโทษบุคคลมากกว่าหนึ่งครั้ง สำหรับการกระทำความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำให้เพียงครั้งเดียว จึงเท่ากับเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายเกินความจำเป็นแก่การรักษาไว้ซึ่งประโยชน์สาธารณะที่กฎหมายฉบับที่ให้อำนาจจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ๆ มุ่งหมายจะให้ความคุ้มครอง อันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ด้วย

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติว่า ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชะอมได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๕๖ เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือนลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ ให้ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ ของเงินเดือนที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่ละเดือน เป็นเวลา ๓ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ สำหรับการกระทำความผิดวินัยในกรณีได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้างเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก โดยไม่ได้ออกไปตรวจสอบความถูกต้องโครงการก่อสร้างตามแบบแปลนที่กำหนด จำนวน ๔ โครงการ ดังนี้ ๑. โครงการก่อสร้างทางเดินเท้าคอนกรีต หมู่ที่ ๗ พื้นที่รวม ต่อม่อ ฐานรากบางต่อม่อไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการ ๒. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ เป็นการจัดจ้างแรงงานราษฎร บ่อพักไม่ถึงจำนวนที่กำหนดไว้ในรูปแบบรายการ พื้นที่ก่อสร้างรวมมากกว่าที่กำหนดในรูปแบบรายการ ผิวคอนกรีตร่อนแตก หลุดออกของเนื้อปูน ๓. โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำทั้ง หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๗ มีบ่อพักน้ำ ๔๑ บ่อ ไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการที่กำหนดให้มี ๕๑ บ่อ ๔. โครงการซ่อมแซมถนน หมู่ที่ ๖ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงใช้วิธีการคำนวณค่าสภาพดินแน่นดินหลวมได้ค่า ๑,๔๐๒.๖๖ ลบ.ม. ไม่ถึงจำนวนกำหนดในรูปแบบรายการที่กำหนดไว้ ๒,๐๐๐ ลบ.ม. ซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชะอมวินิจฉัยว่า เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสระบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ ตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่ง

/องค์การบริหาร...

องค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๑๗๑/๒๕๔๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ แล้วต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป สำหรับการกระทำความผิดทางวินัยในกรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในฐานะกรรมการตรวจรับพัสดุ/ตรวจการจ้าง โครงการก่อสร้างสะพานคนเดินท่าคอนกรีต หมู่ที่ ๗ และกรรมการตรวจรับพัสดุ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทางเข้าหมู่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๔ และมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ และตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๔ และมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ กรณีจึงเห็นได้ชัดว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ให้ลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยให้ไล่ออกจากราชการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ความเห็นชอบดังกล่าว เป็นการมีคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีซ้ำอีกครั้งหนึ่งสำหรับการกระทำความผิดวินัยของผู้ฟ้องคดีเรื่องเดียวกันกับที่ผู้ฟ้องคดีเคยถูกลงโทษทางวินัยมาแล้วตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ อันเป็นการต้องห้ามตามหลักกฎหมายทั่วไป และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญครั้งที่ได้ยกมาแสดงไว้ข้างต้น แม้จะเป็นความจริงว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จะบัญญัติไว้ในมาตรา ๙๑ ว่า

/เมื่อคณะกรรมการ...

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหา นั้นเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ (๒)... ในมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่งว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณา พฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการ พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือวารายงาน เอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย หรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้นๆ แล้วแต่กรณี และในมาตรา ๙๓ ว่า เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่งและวรรคสามแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับเรื่อง และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าว ไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จะเป็นการดำเนินการ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๐๔/๔๒๖๘ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ ที่มีถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทาง วินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งถูกกล่าวหาร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีทำหน้าที่กรรมการตรวจรับพัสดุ/ตรวจการจ้าง โครงการก่อสร้าง สะพานทางเดินเท้าคอนกรีต หมู่ที่ ๗ และกรรมการตรวจรับพัสดุ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีต เสริมเหล็กทางเข้าหมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับ ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุ ให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๒ วรรคสาม และมาตรา ๙๕ วรรคสอง ประกอบกับพระราชกฤษฎีกา

/ระเบียบ...

ระเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ และมาตรา ๖ แต่บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวก็หาได้มีผลเป็นการยกเลิกหรือยกเว้นผลบังคับของหลักกฎหมาย ทั่วไปที่ห้ามมิให้ลงโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับความผิดที่บุคคลนั้นได้ กระทำเพียงครั้งเดียว และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ห้ามมิให้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินความจำเป็นแก่การรักษาไว้ ซึ่งประโยชน์สาธารณะที่กฎหมายฉบับที่ให้อำนาจจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ๆ มุ่งหมายจะ ให้ ความคุ้มครอง แต่อย่างใดไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็อาจปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว โดยมีคำสั่งลงโทษ ผู้ฟ้องคดีทางวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือ ผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ได้โดยไม่ขัดหรือแย้งต่อหลัก กฎหมายทั่วไปและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังที่ได้ยกมาแสดงไว้ข้างต้น โดยการ ดำเนินการให้มีการเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ เรื่อง ลงโทษ ตัดเงินเดือน ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ ที่ให้ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ ของเงินเดือนที่ผู้ฟ้องคดีได้รับเป็นเวลา ๓ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลังไปถึงวันออกคำสั่งดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองโดยเจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่ง ทางปกครองในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หมวด ๒ คำสั่งทางปกครอง ส่วนที่ ๖ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง เสียก่อน ซึ่งเมื่อได้ดำเนินการ ดังกล่าวแล้วในสายตาของกฎหมายย่อมถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยสำหรับ การกระทำความผิดในกรณีเรื่องเดียวกันนี้มาก่อน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยความเห็นชอบ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลากด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยที่ยังมิได้ดำเนินการให้มีการเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลชะอม ที่ ๙๗/๒๕๔๖ เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ โดยมีผลย้อนหลังตั้งแต่วันออกเสียก่อนแต่อย่างใด กรณีจึงมีอาจลบล้างข้อเท็จจริงที่ว่าคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ลงโทษผู้ฟ้องคดี

/ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง...

ซ้ำอีกครั้งหนึ่งสำหรับการกระทำความผิดทางวินัยของผู้ฟ้องคดีเรื่องเดียวกันกับผู้ฟ้องคดี
 เคยถูกลงโทษมาแล้ว และเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยหลักกฎหมายทั่วไปและบทบัญญัติ
 ของรัฐธรรมนูญดังที่ยกมาแสดงไว้ข้างต้น ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คำสั่งองค์การ
 บริหารส่วนตำบลบางปลากรด ที่ ๒๐๘/๒๕๕๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๖
 พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ให้ไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐
 และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑
 เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมีคำพิพากษาให้เพิกถอน
 คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว นั้น ชอบแล้ว ศาลปกครองสูงสุด
 เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

นายวรพจน์ วิศวตพิชญ์
 ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวรารุช ศิริยุทธวัฒนา
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย งามวงศ์ชน
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุญญกริยากร
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมิง พรทวีศักดิ์อุดม

